

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET LEVENSELIXIR

blijspel in 3 bedrijven met spionageachtergronden

door

Ghislain Debray

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr.1801

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Ghislain Debray

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HET LEVENSELIXIR

-----ROLVERDELING-----

- ! 1. Prof. Renaat Vandeninden. Geleerde. Bioloog. !
- ! 2. Magda, zijn echtgenote. !
- ! 3. Dokter Stefan Lathouwers. Assistent van de Prof. !
- ! 4. Anita, zijn echtgenote. !
- ! 5. Pater Nicasius, geleerde. (ook "standbeeld") !
- ! 6. Rosita, zangeres. (spionne) !
- ! 7. Yolande, zangeres, eveneens spionne. !
- ! 8. Ludwig. Duits invloedrijk officier. !
- ! 9. Siegfried. Duits soldaat. !
- ! 10. Astrid, meid bij de Prof. !
- ! 11. Gert Brouwers, laborant bij de Prof. !
- ! 12. Rebecca, gouvernante bij de professor. !

----- (6 dames - 6 heren) -----

* Ieder bedrijf duurt ongeveer 45-50 minuten.

1. Inhoud.

Het verhaal is gesitueerd in 1943, tijdens de tweede wereldoorlog. De Duitsers bezetten ons land, en sporen Joden op.

Prof. Renaat Vandeninden bewoont een landgoed in Vlaanderen, vlakbij een patersklooster, waar Hans tuinman is.

Terwijl in Duitsland, Adolf Hitler met een stel geleerden het mensenras wil verheffen.... (blonde mannen en vrouwen met blauwe ogen), brouwt onze Prof, geholpen door dokter Lathouwers, aan een LEVENSELIXIR. Hij die van het goedje drinkt, zal eeuwig leven !

Vandeninden geeft onderdak aan "pater" Nicasius, die door de Duitsers wordt gezocht. Onze "pater" zal zich als standbeeld verbergen in de tuin van de Prof.

De situatie wordt komisch, wanneer Magda en Anita van het goedje proeven, want het levenselixir blijkt een liefdesdrankje te zijn ...

Twee Duitsers geraken bevriend met de familie Vandeninden en zij bezoeken geregeld de dames des huizes... Die Duitsers zijn vergezeld van twee zangeressen, die "Lili Marleen" lanceren. Zij blijken spionnen te zijn !

Rebecca, de gouvernante, een mysterieuze verschijning, is op de hoogte van de spionage van de zangeressen...

Astrid is verliefd op Hans, de tuinman van het patersklooster, maar stelt zich vragen over "pater Nicasius"...

Gert zal roet strooien in de plannen van de Prof die ernaar streeft, eeuwig te willen leven...

Tenslotte zal men "pater" Nicasius op het spoor zijn, maar Rebecca zal de uiteindelijke verklaring en ontknoping geven, wanneer alles duidelijk zal zijn, dat "DE MENS WIKT, MAAR GOD BESCHIKT".

2. Toneel.

(zie bijlage)

Het toneel is de tuin van de professor Vandeninden. Met wat planten en struiken, en een afspanning, dient men een mooi kader te scheppen.

Achteraan links en rechts staan standbeelden. (er is wel een kunst-academie waar men deze kan lenen) In het midden, achteraan moet er plaats zijn om "pater" Nicasius te laten plaatsnemen, als "standbeeld" tussen de collectie.

Vooraan links dient een mobiele tafel (labo) te worden opgesteld, die dienst doet als labo voor het onderzoek van de Prof, maar die eveneens dienst doet als basis voor het brouwen van alcohol. Met enige verbeelding kan de mobiele tafel zonder problemen ontworpen te worden. (zie bijlage)

Het gedeelte van de tafel, dat als "labo" dient voor het levenselixir, moet uitgerust zijn met allerhande flesjes, potjes en drankjes (grenadine met water). Trefters en bokalen zijn nuttig.

Enige witte tuinmeubelen zijn voldoende. (bij voorkeur worden de planten of struiken in emmers of tonnetjes geplaatst)

Waar men over een vóór-toneel beschikt, kunnen aldaar eveneens standbeelden worden opgesteld. Aangepaste verlichting (kleuren-spot) kan een speciaal effect geven. Beschikt men over een ruime oppervlakte kan "pater" Nicasius in het midden worden opgesteld, wanneer hij als standbeeld fungeert.

3. De acteurs.

Men is niet leeftijd-gebonden. Men kan dan ook alle kanten uit. Ook einde-jaars-studenten kunnen dit toneelspel gemakkelijk voor het voetlicht brengen.

De zangeressen "lippen" uiteraard het Lili-Marleen en één of ander liedje uit 1943. (Ave Maria No morro bijvoorbeeld, of Barcarolle uit Hofmans Vertellingen van Offenbach...)

Magda en Anita zijn uiteraard "sjieke dames". De zangeressen een beetje excentriek. (vergeet de periode niet !)

Astrid : geen probleem. Rebecca draagt een witte bloes en lange rok die wijd en smal kan zijn. De Prof, de dokter en Gert dragen witte werk-kledij. De uniformen voor de Duitsers kunnen best gehuurd worden. "Pater" Nicasius : typische pater-kledij van weleer !

4. Speciale effecten.

- * Geluidsbanden van "Lili-Marleen" en een andere melodie die de zangeressen moeten lippen ;
- * Haec dies uit de dodenmis. Gregoriaans.
- * Eén of andere latijnse hymne.
- * De verlichting van de standbeelden ;
- * De mobiele werktafel die in een handomdraai moet kunnen veranderen van labo naar "bar".
- * Een "tip" voor als de dames van het levenselixir gedronken hebben : laat hen witte labo-handschoenen aantrekken, aan de mobiele tafel. Zodra zij geconfronteerd worden met hun respectieve mannen (niet hun echtgenoten) laat men de dames als in extase komen en aanhoudend met de handen voor het gelaat "rollen". Ook Astrid kan dit doen wanneer zij gedronken heeft. Ook Rebecca, aan het slot...

* * * * *

Van dezelfde auteur verschenen eveneens
bij Toneelfonds
J. JANSSENS

- * 1128 "HUIS ZONDER HART" Sociaal-realistisch toneelspel ;

en de blijspelen :

- * 1084 "DE BURGEMEESTER VAN SINT-VOEREN"
- * 1382 "DE TANGO VAN DE DUIVEL"
- * 1572 "AFSPRAAK MET DE BARONES"
- * 1638 "HET SEX-SYMBOL"

EERSTE BEDRIJF

Astrid en Gert bewonderen de nieuwe aanwinst van de professor : het standbeeld van "pater" Nicasius... Op de achtergrond speelt Gregoriaanse muziek vanuit het klooster. (één of andere hymne) Er is gedempt licht. Na even te hebben geluisterd naar de muziek die héél stil wordt gespeeld :

1. ASTRID + GERT.

- GERT : (ingetogen) Hoor... die Gregoriaanse gezangen klinken goddelijk... - Vind je niet, Astrid ? Men zou de oorlog haast vergeten...
- ASTRID : Ja. 't Is als in 'n sprookje. - Met Kerst gaan wij met z'n allen naar de nachtmis ! Rosita en Yolande, - je weet wel -, komen de nachtmis opluisteren. (dromend) Kijk..., daar heb ik altijd van gedroomd. Zangeres worden ! Maar mijn vader vindt het maar een tweede-rang-stiel !
- GERT : (spot) Jij zangeres ! Ik zie ja al op een podium staan ! (neemt de houding aan van een zanger vóór de microfoon) (zingt) "Ave Maria..." (STAPPEN) (Begeeft zich naar de kant van het klooster en kijkt naar buiten) Zie ! Dààr heb je ze weer ! Die smerige Pruisen ! De laatste Pruis mag van mij in een klomp zout vergaan !
- ASTRID : (bang) Stil, Gert ! Zeg dat nooit meer ! Of men zet ons tegen de muur, nadat wij ons eigen graf hebben gegraven..., met of zonder zout !
- GERT : Wil je eens over wat anders praten ? (is tot bij het beeld van "pater" Nicasius genaderd) Bijvoorbeeld..., over de nieuwste aanwinst van onze professor : een standbeeld van een bruine pater ! Ik vraag mij in 's hemelsnaam af, wat de professor bezielde toen hij het standbeeld kocht ! Een bruine pater ! (spot)
- ASTRID : Ik vind de keuze van onze Prof niet slecht ! Dan mag hij nog een pater zijn, -ons standbeeld-, hij is een knappe man ! Precies levensecht !
- GERT : Het is belachelijk dat de professor zijn geld geeft aan dit standbeeld ! Hij kon al evengoed een opgezette krijger kopen (demonstreert) ... met zo'n ring in zijn onderlip... Of... een naakte godin uit de Griekse mythologie !

ASTRID : Jij bent geobsedeerd ! Een tikje verdorven zelfs ! (Is het standbeeld genaderd en steekt de hand uit naar het gelaat van het beeld... Raakt de wang even aan ... schrikt en keelt)

Héét ! Hij is héét !... (is achteruit gelopen)

GERT : Astrid ! Wat krijgen we nu ? Ben JIJ nu niet een beetje verdorven ? Jij praat over een hete pater !!!

ASTRID : (bang) Ik..., ik..., ik..., (krijgt er geen woord uit)

GERT : Ik..., gij..., wij..., gij..., zij.... (spot)

Wel, komt er nog wat van ?

ASTRID : (stamelend) De wang... van de... van dat standbeeld... is warm ! Ja, die wang... voelt warm aan !

GERT : Zeg eens, jij moet leren onderscheid maken tussen heet en warm. En daarbij, je bent niet goed wijs ! Hoe kan die wang van dat standbeeld nu warm aanvoelen ?

De professor heeft mij zelf verteld, dat hij het standbeeld liet overbrengen uit het naburige klooster, omdat men daar vreest, dat de Duitsers het beeld zullen vernietigen. Die smerige Pruisen hebben wat tegen alle heiligenbeelden...

ASTRID : (niet op haar gemak) Hoe was die naam ook weer, van dat beeld ?

GERT : (plechtig) Zeereerwaarde pater Nicasius, Florentinus, Filibertus, Edmondus d'Alzon ! -In 't kort : Nicasius !

(ASTRID nadert opnieuw voorzichtig het beeld. Steekt de hand uit om de wang opnieuw aan te raken. Als zij bijna de wang bereikt heeft, slaakt Gert een kreet om haar te plagen. Zij schrikt en vlucht in de armen van Gert) (SPEL)

GERT : : Wat krijgen we nu ? Ga jij je tuinman Hans verloochenen?

ASTRID : Ik ben bang ! D'as alles ! Bang !

Een klokje klept acht keer ...

ASTRID : Hoor ! De avondklok ! Wij mogen niet meer op straat !

GERT : (vleidend) Blijf nog maar wat bij mij... Jij bent zo mooi.. als Astrid van België, onze geliefde vorstin ...

ASTRID : Schei ermee uit ! Onze vorstin is dood ! En...(naar de buurman toe) heb je het kleppen niet gehoord ? De Duitsers gaan voorbijtrekken !

GERT : Jij krijgt nog de stuipen van de Duitsers !

ASTRID : Ik zal er nooit aan wennen ... Oorlog heeft niets dan nadelen, Gert. Waar men ter wereld ook oorlog voert ! Het ware beter dat de mensen mekaar liefhadden, in plaats van mekaar te haten...

GERT : Dàt was een stukje evangelie, Astrid ! (zij duwt hem even uit de weg) Ik wou je maar wat opbeuren, Astrid ...

ASTRID : Van het éne komt het andere, Gert, en dat wil ik vermijden... Ginder woont mijn geliefde !

GERT : Ik heb je helemaal begrepen, Astrid...

Astrid wandelt terug naar het beeld... Gert volgt haar.

ASTRID : Jij zei dat de professor dat beeld liet overbrengen ?

GERT : Ja, dat zei ik toch.

ASTRID : WANNEER ? En door WIE ? - Rebecca weet er trouwens óók niets van, en er is NIETS op de wereld of de gouvernante weet het !

GERT : Dat is toch van geen belang, Astrid. Gisteravond heeft de professor het standbeeld laten brengen... (wijzend) van het klooster naar hier ! Dat zijn toch maar 50 meter !

ASTRID : En IK zeg, dat er een luchtje aan dit standbeeld zit ! Een verdacht geurtje !

GERT : Hij zal er eentje laten vliegen hebben !

ASTRID : Jij bent niet eerlijk, Gert ! Ik ben een ernstig gesprek aan 't voeren, en jij kan geen twee minuten naar mij luisteren !

GERT : Sorry, Astrid. Ik zal het nooit meer doen. Ik luister !

ASTRID : Ik zei dus, dat er een verdacht geurtje aan dit beeld zit !

GERT : Naar lavendel kan zo'n beeld niet ruiken, meid ! Hoogstens naar mottebollen !

ASTRID : Jij bent een echte mottebol ! (kijkt of gaat richting klooster)

GERT : Speur je naar Hans, je tuinman ? Die gaat dadelijk avondmalen in het klooster ! En ik heb mij laten wijsmaken, dat er knappe zusterkes verblijven, in het klooster !

- ASTRID : Je moet niet meer proberen, Gert. Hans en ik, wij trouwen..., als de oorlog voorbij is...
- GERT : Ik zal blijven aandringen, tot je voor me valt !
- ASTRID : Ik ? (lachend) Laat mij lachen ! Jij hebt geen oog voor vrouwelijk schoon ! (uitdagend) Jij hebt je hart verloren aan je vak : BIOLOGIE ! (Is tot bij de mobiele tafel genaderd) Zie de bioloog daar eens staan !
- GERT : (yermanend) AEBLIJVEN ! Dit is een heiligdom ! Enkel toegankelijk voor INSIDERS !
- ASTRID : Ik moet het gaan geloven ! (wijzend) Ginder het klooster ! Dààr een pater ! En hier het altaar ! (wil een flesje grijpen)
- GERT : (bevelend) Halt ! (zij grijpt toch een flesje) (hij gaat tot bij haar) Geef hier, Astrid, 't is een bevel !
- ASTRID : Jij was een goeie Duitse officier geweest ! (zij overhandigt hem het flesje) En.... (speels) wat fabriceert men aan dit heiligdom, - INSIDER ?
- GERT : (snel) Alcohol ! Zuivere, pure alcohol, van 95 ° ! Dat weet je toch !
- ASTRID : WAT ? Alcohol ? Ik geloof er geen snars van ! Want de gouvernante had het over !.... (betrapt er zich op, dat zij haar mond aan 't voorbijpraten was) (hand voor de mond)
- GERT : Wààrover had de gouvernante het ? Kom, spreek op, of ik haal de professor !
- ASTRID : (verontschuldigend) Eh..., niks. Ik-zei-zo-maar-wat !
- GERT : (streng) De waarheid, Astrid, NU !
- ASTRID : Wel, als het dan moet... De gouvernante zei, dat jullie aan een elixir brouwen, om het mensenras te verbeteren..., dat jullie grote slanke mensen willen kweken, een mensenras met blonde haren en blauwe ogen...
- GERT : (opgelucht) Was het dàt wat zij zegde, Astrid ? Of ben je mij wat aan 't wijsmaken ?
- ASTRID : Dat was het !
- GERT : Wij zijn geen Duitsers, Astrid ! Jij verwacht met de Führer ! (brenkt een spottende Hitler-groet) DIE man wil het mensenras verbeteren... Maar die man is GEK ! - Wij niet, wij blijven met beide voeten op de grond !

Wij maken alcohol ! Die wij kunnen drinken als we zorgen hebben, zoals nu, in tijden van oorlog !

(Astrid grijpt plotseling een fles met een rode vloeistof en vlucht ermee naar het standbeeld, achternagezeten door Gert. Zij wil de vloeistof uitgieten over het hoofd van de "pater"...) (SPEL)

GERT : (verontwaardigd) Ben je gek ? HET IS EEN LEVENSELIXIR !
(begrijpt zijn flater)

ASTRID : Een WAT ? Een levenselixir ? Laat me niet lachen !
Ik zal er van proeven ! ... En eeuwig leven ! (spot)

GERT : Geef hier, Astrid ! Want als je de inhoud van dit flesje laat verloren gaan, dan pleegt de professor zelfmoord !

(Op het ogenblik dat Astrid toch het goedje wil uitgieten over het standbeeld, grijpt "pater" Nicasius het flesje uit de handen van Astrid, die een kreet slaakt van verbazing en van angst wegvlucht naar het klooster...) (SPEL) (Gert is aan de grond genageld...)

GERT : Jij bent verdomme tóch een hete pater ! Eh..., ik wil zeggen, een warme pater..., ik bedoel een levende pater ! Jij zou een mens doen doodvallen, pater ! (kijkt naar de vluchtrichting van Astrid) ... Als die maar niet in de armen van die smerige Pruisen loopt ! - En jij, pater Nicasius, wie ben jij écht ???

2. GERT + PATER NICASIUS.

PATER : Je zei wie ik ben : pater Nicasius. En ik weet wie jij bent. Mijn assistent ! Of liever, - jij WORDT mijn assistent ! (Gert aarzelt even wanneer de pater hem de hand wil drukken)

PATER : Aangenaam ! (handdruk)

GERT : Ik kan mijn ogen niet geloven ! Een levend standbeeld !
Wat kom jij hier doen, pater ?

PATER : Ik ben een vriend van professor Vandeninden... Maar, dat hoeft enkel het huispersoneel te weten, zie je ?

GERT : Waarom speel jij dan voor standbeeld ?

PATER : Omdat de Duitsers niet hoeven te weten te komen, dat ik de professor ga bijstaan, - snap je ? De professor heeft de chef van de Gestapo wijsgemaakt, dat hij een nieuw beeld aan zijn collectie heeft toegevoegd,- en dat ben IK !

GERT : Lijkt mij een verwarde uitleg, pater. Maar ja, een pater mag niet liegen. Ik zal je maar geloven !

3. GERT + PATER NICASIUS + REBECCA.

Rebecca OP.

REBECCA : (vlot - zakelijk) Goede avond ! Hebben jullie kennis gemaakt ? Goed zo ! Dan val ik maar met de deur in huis. In feite..., ben ik dat gewoon te doen.

PATER : Dag Rebecca. Ik maakte kennis met Gert en met het dienstmeisje, Astrid. Maar zij schrok zich een aap, toen ik ...

REBECCA : (invallend) ... Toen ik weet wel wat, pater. De Gestapo heeft Astrid opgepakt en onze goede vriend Ludwig von Saxonbourg levert haar dadelijk weer af. Maar, dat zal je later wel allemaal begrijpen, van a tot z !

GERT : Jij lijkt een compleet alfabet. Maar of jij in a praat of in z..., ik begrijp je NOOIT ! Jij bent precies een huis-encyclopedie ! Jij weet altijd ...

REBECCA : (invallend) (uit de hoogte) De dingen te relativieren ! Want ik weet bijvoorbeeld, dat jij je tijd hebt verspild met Astrid, en dat jij dringend verwacht wordt in de leeszaal van de professor. Het zal in feite gaan over de vergelijking van de formule $abc \ 812.119$ en de $xxz \ 908$, - je wéét wel ! (doet met de vingers van de rechterhand teken dat hij mag beschikken)

GERT : Ik loop ... in feite.... naar de professor ! Subito !
Dag pater ! (AF)

REBECCA : En wat heb jij gezegd ?

PATER : De waarheid ! Zonder meer ! Hij mag weten wie ik ben. Wij worden tenslotte collega's.

REBECCA : Goed. Heb jij geen dorst ? - Eten doen wij morgenochtend om half negen... Dat wil zeggen, dat je zolang moet wachten. - Of, ben je dat als kloosterling gewoon ?

PATER : Natuurlijk ! Een glas appeloider zou mij deugd doen !

REBECCA : Ik ga al pater ! (AF)

Duitse stemmen achter de schermen. Pater Nicasius luistert even en snelt naar zijn plaats als standbeeld. KOMEN OP : Ludwig en Siegfried, vergezeld van Astrid die rondkijkt en die haar ogen niet kan geloven...)

REBECCA OP MET GLAS APPELCIDER.

4. REBECCA + LUDWIG + SIEGFRIED + ASTRID.

ASTRID : (naar het beeld) Maar ik dacht ! Eh, ik meende ...

REBECCA : (invallend) Jij meende te gaan lopen, - niet ? (biedt haar het glas aan.) Pak aan en drink, zodat jij je zinnen weer kan oprapen ! (tot de Duitsers) Danke, dat jullie Astrid weer veilig thuisbrachten ! - Wees welkom ! Wat mag ik de heren aanbieden ? Ach ja, ik hoef dat in feite niet te vragen ! De heren drinken "snappes" ! (naar de mobiele tafel) Doe maar alsof jullie thuis zijn, en bewonder de nieuwe aanwinst van de professor ! (Doet teken tot Astrid dat zij moet zwijgen) (SPEL)

ASTRID : Ja, doe dat heren ! Het standbeeld van pater Nicasius is in al zijn glorie te bezichtigen !

LUDWIG : Prachtig ! Een levensecht standbeeld ! Machtig ! De professor heeft een uitstekende smaak !

SIEGFRIED : Mijn smaak is het niet ... Ik hou van het vrouwelijk geslacht, zie je... Maar ik moet bekennen dat het beeld in prima staat is bewaard gebleven !

REBECCA : Asjeblief heren... (overhandigt de glaasjes) Kom Astrid, wij vertellen mevrouw dat jij bent aangekomen en dat wij bezoek hebben !

REBECCA + ASTRID AF.

Ludwig en Siegfried draaien rond het beeld... Wanneer Ludwig uit het gezichtsveld is van pater Nicasius en wanneer Siegfried voorbij het beeld komt, dan moet pater Nicasius ongemerkt en vluchtig op de schouders kloppen van Siegfried. (SPEL) Siegfried schrikt, draait zich om..., kijkt terug naar voren en het spel moet zich herhalen...

Siegfried blijft staan. Ludwig merkt dit.

LUDWIG : Ben jij ook een standbeeld geworden ?

REBECCA OP - GAAT DE GLAASJES VAN DE HEREN BIJVULLEN.

SIEGFRIED : Het spookt hier !

LUDWIG : Wat ? Jij bent een echt spook, jij !

SIEGFRIED : Spot niet man ! Ik zeg je dat hier spookt ! -Er klopte mij iemand op de schouder ! - Tweemaal !

LUDWIG : Dat was dan zeker je engelbewaarder ! (fonetisch :) Du bist verrückt !

REBECCA : (beddient) Helemaal niet ! Siegfried heeft gelijk ! In feite spookt het in alle gebouwen die méér dan één eeuw oud zijn !

LUDWIG : Danke ! Proost !

SIEGFRIED : Proost !

REBECCA : Op het spook ! Ja, ja. Het spookt hier in feite geregeld ! En het spook kiest altijd onschuldige slachtoffers ! Het klopt je gewoon op je schouders, of op je hoofd ! Héél onverwacht !

SIEGFRIED : Zie je wel ! - Ik wist het ! Ik heb erover gelezen ! En eerlijk gezegd, ik voel mij NIET op mijn gemak !

LUDWIG : (lacht) Ik til er niet aan ! Gezondheid ! - Is dit één van de laatste produkten van de professor ?

REBECCA : (kort) Ja. 95 ° ! Zuivere graan-alkohol ! En 't Was een hete zomer zodat het graan perfect kon rijpen !

LUDWIG : Wat doen wij, vriend ? Bestellen wij tegen Kerst ? - Zeg, jij denkt nog altijd aan dat spook, zeker ?

SIEGFRIED : Ja ! Ik stapte rond het standbeeld (demonstreert) en HIER gebeurde het ! HIER op deze plek heeft het spook toege-
slagen !

LUDWIG gaat naar hem toe. In een ogenblik van onoplettendheid moet de pater Ludwig een ferme duw geven. Ludwig schrikt op !

LUDWIG : Mein God ! Je hebt gelijk ! Hier gebeuren rare dingen !

SIEGFRIED : Ik ben blij, dat het JOU is overkomen ! Zo zie je maar !

REBECCA brengt de heren op het voorplan. De pater geeft haar een klop op de billen. Zij stampet terug ! Hij wrijft van de pijn.

(SPEL)

- REBECCA : Weet je wat ik denk ? Ik denk dat jullie in feite onze zwervende geest geen goed hart toedragen ! En de geest neemt jullie dat kwalijk !
- LUDWIG : (speels) Kom, geef me liever een zoen, dan vergeten wij het hele spookverhaal !
- REBECCA : Héla ! Héla ! Jij laat er geen gras over groeien !
- SIEGFRIED : Ik heb hem al vaak gezegd, dat hij niet met de deur in huis mag vallen, en dat hij EERST zijn voeten moet vegen !
- REBECCA : (lacht) Probeer jij Astrid maar te lijmen !
- SIEGFRIED : De tuinman van dat stomme klooster dààr heeft zijn voeten al lang afgeveegd !
- REBECCA : Dat klooster is niet stom, maar JIJ ! Vorige maand liet jij de kans van je leven voorbijgaan ! Astrid lag toch aan je voeten !
- SIEGFRIED : Moet jij me dat bij iedere ontmoeting aanwrijven ?
- REBECCA : (lacht) Dat was in feite de bedoeling !!! - Nog een glaasje ?
- LUDWIG : A propos, Rebecca...
- REBECCA : Ik luister, Ludwig !
- LUDWIG : Wij zoeken een man, Rebecca. Een beroemde geleerde die in dienst was van de Führer ! (brengt de groet !)
- SIEGFRIED : (Na eveneens gegroet te hebben) Ja, Rebecca, jij kan ons helpen !
- REBECCA : (overtuigend)
NATUURLIJK kan ik dat ! Maar niet zonder beloning !
5.000 Duitse Mark, te nemen of te laten !
- SIEGFRIED : Is de som in 't groot of in 't klein ???
- LUDWIG : (lachend) In 't groot of in 't klein : verkocht !
- REBECCA : Een voorschotje ! Nu dadelijk ! (hand uitsteken)
- LUDWIG : Natuurlijk ! (neemt omslag) Wij doen dat toch altijd, een voorschotje geven ! Asjeblief !
- REBECCA : (neemt de omslag gretig aan, controleert even en verbergt het geld) (SPEL)
Ik luister ! Wie is de man die jullie zoeken ?
- SIEGFRIED : Hij is... of beter gezegd, WAS de rechterhand van de Führer ! (groet)
- LUDWIG : Ja, van onze Adolf ! (groet !) Maar hij heeft geen rechterhand meer ! De vogel is gaan vliegen !